

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

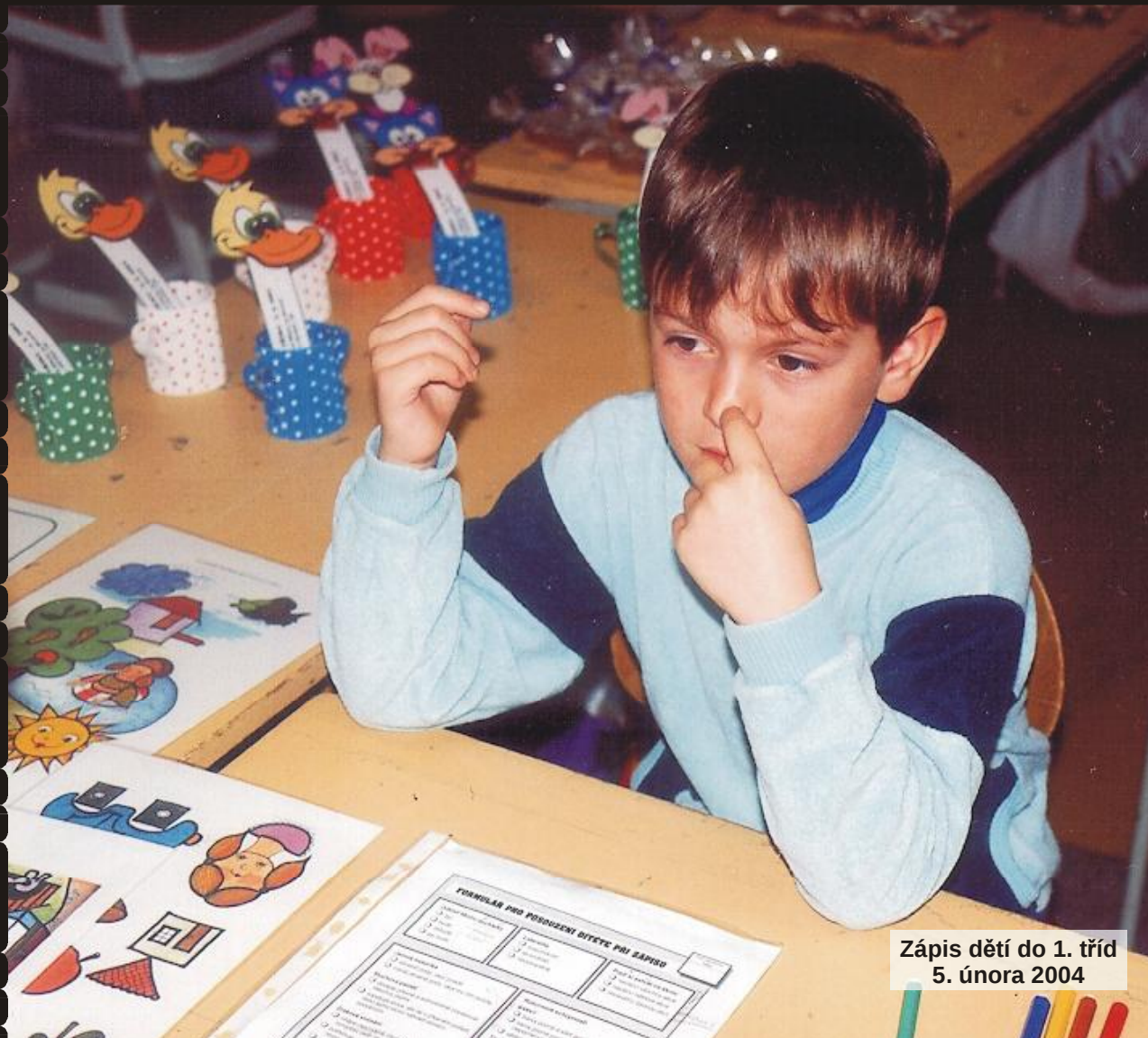
http://zs1.nmmn.cz

číslo 25 - únor 2004

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

Zápis dětí do 1. tříd
5. února 2004

PÁR SLOV ÚVODEM

Vážení čtenáři,

začali jsme odpočítávat první týdny z druhého pololetí a také jsme měli možnost prohlédnout si své výsledky na pololetním vysvědčení. Někomu se dařilo lépe, někomu hůř, ale do konce roku je ještě dost času na to, aby se případné nepříznivé výsledky zlepšily. Na protější stránce si můžete prohlédnout grafy, které zobrazují výsledky jednotlivých tříd při pololetní klasifikaci.

Pětadvacáté číslo vám dále připomene akce, které se v naší škole za poslední období udály – zápis budoucích školáků do prvních tříd, vystoupení černošské skupiny Humanitas-cz, soutěže a olympiády...

Uvnitř čísla naleznou čtenáři z 1.-5. tříd několik soutěží, u kterých mohou získat, pokud se jich zúčastní, některou z hezkých cen. Tentokrát jsou soutěže určeny pro malé básníky a dobré počtáře. Místo se našlo rovněž pro vaše slohové práce a literární pokusy, některé jsou opravdu velice povedené a určitě stojí za zveřejnění.

Doufáme, že si každý z vás najde něco, co ho pobaví, a přejeme vám hezké počteníčko.

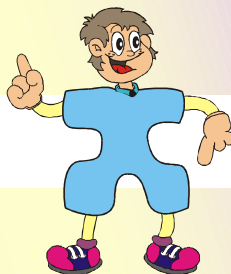
Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **25. března 2004** Kamarádi – poslechový pořad pro 2. stupeň
- **7. dubna 2004** Hody, hody, doprovody – divadelní pořad pro 1. stupeň
- **8.-9. dubna 2004** Velikonoční prázdniny
- **12. dubna 2004** Velikonoční pondělí

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

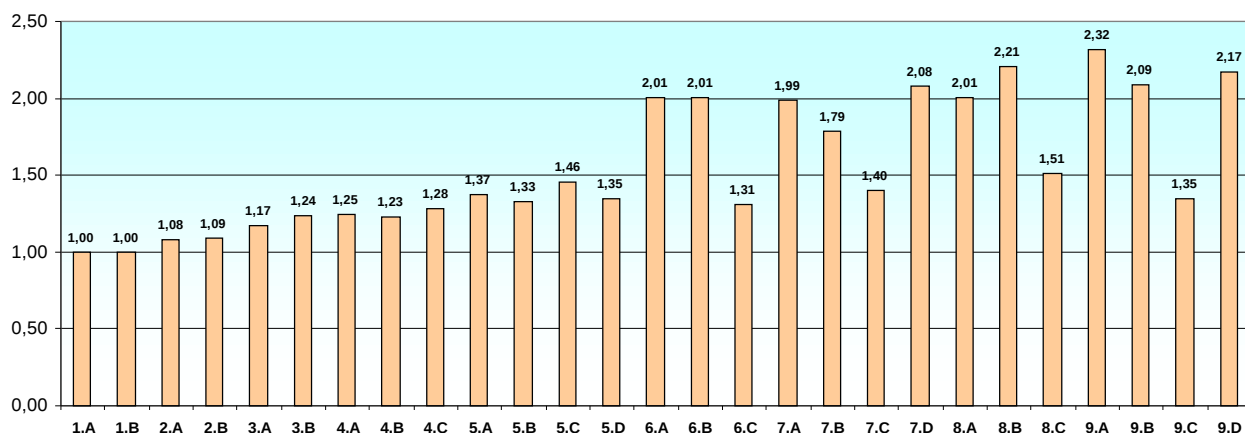
- Horkou chvíli zažila paní učitelka Kotovicová v okamžiku, kdy za ní zapadly dveře WC s porouchaným zámekem a kdy zjistila, že se z oné místnosti normálně nedostane. Její zoufalé bušení na dveře zaslechla na chodbě paní učitelka Fousková a hbitě přispěchala uvězněné kolegyni na pomoc. Po zjištění, že dveře a jejich rozbitý zámek opravdu nepovolí, přinesla paní učitelka Fousková žebřík a přistavila ho ke dveřím. Paní učitelka Kotovicová musela odložit část oblečení, aby se mohla pokusit o téměř kaskadérský a horolezecký výkon, ale všechno nakonec dobře dopadlo a záchranná akce se zdařila.
- Už několik týdnů se nějaký vtipálek snaží potěšit ostatní tím, že soustavně otáčí kliku u dveří ze šatny do průjezdu. Jistě si u toho stačil všimnout, že tento zámek je speciální, říká se mu panikový. Speciální je také jeho cena – dosahuje téměř sedmi tisíc korun. Snad mu humor vydrží i ve chvíli, až bude muset škodu uhradit. Vzhledem k tomu, že cena takové věci je vyšší než 2000 korun, jedná se při jejím poškození o trestný čin, který podle zákona vyšetřuje Policie České republiky.
- Šušká se, že jestli všechno vyjde, bude v dohledné době připojena ke školní počítačové síti a tedy také k Internetu rovněž budova naší přístavby na Tyršově ulici. Technicky to není úplně jednoduchá záležitost, protože obě budovy jsou od sebe poměrně dost vzdáleny, ale řešení už je připraveno. Pokud se akce podaří, budou mít i nejmenší děti z naší školy možnost pracovat alespoň občas s počítači a s Internetem.

POLOLETNÍ VÝSLEDKY

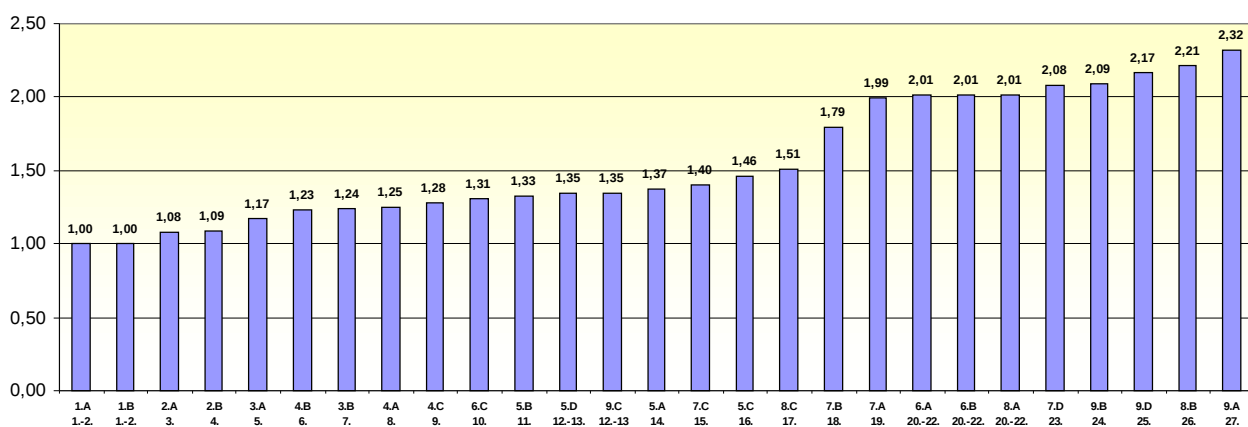

Jako každý rok touto dobou vám i letos předkládáme studijní výsledky jednotlivých tříd. Grafy zachycují průměrný prospěch na konci prvního pololetí. Porovnejte sami, jak si stojí vaše třída oproti ostatním a jaké místo jste svým prospěchem ve školním žebříčku zaujali. Pro upřesnění dodáváme, že do průměrného prospěchu tříd se nezapočítávají známky z chování a z nepovinných předmětů.

Průměrný prospěch tříd - 2003-2004 - 1. pololetí

Pořadí tříd podle prospěchu - 2003-2004 - 1. pololetí

ZPÁTKY V 1. TŘÍDĚ

Pavla Novotná, 9.C

POJĎ SI ZAHRÁT NA ŠKOLU

Jeden večer za mnou přišel můj skoro šestiletý bratr a říká mi: „Hele, že se mnou půjdeš do školy?“ Tak jsem si říkala, jako co tím myslí, až potom mi ukázal letáček, kde bylo napsáno **Pojď si zahrát**

na školu. Tuto akci pořádala naše škola pro budoucí školáky a školačky. A jako „hodná sestra“ jsem mu samozřejmě nemohla odolat! A tak jsem se vydala prozkoumat tuto akci nejen jako dozor nad mým bratrem, ale i kvůli tomu, abych vám teď mohla říct, jak na mě ten den zapůsobil.

Akce se konala 28. ledna 2004 v budově přístavby. Ve škole na chodbě děti přivítala paní učitelka. Když jsem vešla do první třídy, tak zde děti mohly menka, skákat a vyčinnosti. V dalším malovaly po tabuli, myslím, že to bylo bych tady napsala, že hrozně, že jsem si školní věk, dáte mi za

zkusit skládat pís-
zkoušet různé další
patře si děti skládaly,
zpívaly... Osobně si
celkem fajnový. Kdy-
to na mě zapůsobil tak
vzpomněla na svůj před-
pravdu, že bych asi
kecala. A tak toto psát
nebudu, ale myslím si,
že to pro budoucí prvňáčky bylo celkem zá-
bavně provedené a že se na první třídu můžou
těšit.

Na akci byli zastoupeni samozřejmě i učitelé. Počínaje paní učitelkou Šebkovou, Rajskou, Fryšavskou, Kotovicovou, Fouskovou - bohužel více učitelek osobně neznám, však je to už pár let, co jsem tam byla, a hodně se jich tam vyměnilo. Ale byl zde i pan ředitel Ondráček,

paní zástupkyně Librová a další. Za tu dobu, co jsem tam byla, se tam vystřídalo celkem dost lidí. Mně se tato akce líbila - kdybych byla tím předškolákem, asi bych se do školy těšila!

Myslím si, že se to povedlo, samozřejmě nemůžu mluvit za ty, kteří to uspořádali. Můj bratr se do školy moc těší. Čeká ho zápis, pak pár měsíců a už bude moct do té jeho vysněné školy. Když jsem se zeptala pár dětí, jak se jim to líbilo a jestli se do školy těší, řeknu vám, že snad všechny odpověděly, že to je dobrý a že se do školy těší! Když si všechno prohlédly, tak dostaly dáreček (různé věci z papíru) a pak už se šlo domů.

ZÁPIS DĚTÍ DO PRVNÍCH TŘÍD

Asi tak týden po akci Pojď si zahrát na školu se konal zápis dětí do prvních tříd. Uskutečnil se 5. února 2004 opět na přístavbě. Tentokrát jsem tam byla jako výpomoc. Z naší třídy nás tam šlo asi devět.

Akce probíhala celkem zdárně. Když jste vešli, rodiče s dětmi si odložili své věci v šatně, potom si u paní učitelky Okurkové vzali takový ten papír, něco jako dotazník. Vešli do první třídy, kde měly děti za úkol namalovat svou rodinu, a rodiče mezitím vyplnili ten formulář. Rodičů s dětmi přišlo celkem dost. Někteří byli ve 2. poschodí a zbytek zůstal v přízemí. V obou patrech to bylo stejné.

Než děti přišly na řadu, aby si šly „pokecat“ se svými budoucími učitelkami, tak si mohly hrát. Byla pro ně připravena autodráha, spousty kostek, mohly si vymalovávat a prohlížet si školu. Skoro všechny děti mi řekly, že se do školy těší! Když přišly na řadu, tak se posadily k nějaké paní učitelce a paní učitelka si je vyzkoušela. Jejich úkolem bylo třeba poznat barvy, říct, co je na obrázku špatně, kolik je tam věcí a podobně. Potom za odměnu dostaly papírový hrnek, záložku do knížky a perník.

Mám takový pocit, že se zapsalo alespoň šedesát dětí. Myslím si, že vše dopadlo tak, jak mělo, a že se děti můžou do školy jen a jen těšit!

Jak dopadl

..... vánoční kvíz

V předvánočním čísle časopisu jsme otiskli kvíz, který byl zaměřen k nadcházejícím vánočním svátkům. Redakce obdržela celkem **61 odpovědí od žáků a také tři řešení od učitelů**. To je skutečně úctyhodné číslo. Některé otázky v kvízu byly docela záludné a odpověď na ně nebyla zase tak úplně jednoduchá. Ani jedno z odevzdaných řešení nemělo plný počet správných odpovědí, ti nejúspěšnější řešitelé tam jednu chybičku měli.

Ale to nám vůbec nebrání v tom, abychom ty nejlepší, kteří odpověděli na čtrnáct otázek správně, odměnili. Cenu od redakce tedy získávají:

V KATEGORII ŽÁKŮ

Pavlaína Holá, 4.C

Michaela Vaníčková, 4.C

V KATEGORII DOSPĚLÝCH

Jaroslava Košíková

A která otázka byla nejtěžší – tedy na kterou odpovědělo nejvíce řešitelů špatně? Zcela určitě to byla otázka číslo pět – proč si lidé na Štědrý den mazali tváře medem. Správná odpověď je, aby je příští rok měli všichni rádi. Pokud se chcete podívat na to, jaké měly být správné odpovědi na jednotlivé otázky v celém kvízu, tak tady jsou (správné odpovědi jsou zvýrazněny):

<p>1. Podle staré tradice nosí v českých zemích dárky
a) listonoš
b) Ježíšek
c) čáp</p> <p>2. Vánoce se slaví
a) jako svátky hojnosti a darů
b) na památku domnělého narození Ježíše Krista
c) na památku těch, kteří již nejsou mezi námi</p> <p>3. Vánoční stromeček se u nás objevil poprvé
a) za vlády Karla IV., který jej přivezl z Francie
b) v 19. století, kdy jsme tento zvyk převzali od Němců
c) někdy v pradávce historii našeho národa, přesně to dnes již nelze zjistit</p> <p>4. Součástí vánoční výzdoby bývá také jmelí. Co je to za rostlinu?
a) je to keř, který roste na lesních pasekách
b) roste v korunách listnatých stromů
c) pěstuje se na polích, je to zemědělská plodina</p> <p>5. Podle jednoho ze starých slovan- ských vánočních zvyků si lidé na Štědrý den namazali tváře medem. Co jim tento zvyk měl zajistit?
a) že je budou mít příští rok všichni rádi</p> | <p>b) bohatou úrodu v příštím roce
c) měl je ochránit před nemocemi a smrtí</p> <p>6. Adventní doba trvá
a) 3 týdny
b) 4 týdny
c) 5 týdnů</p> <p>7. Bulharským dětem naděluje dárky
a) děduška Darček
b) děda Koleda
c) babka Marozka</p> <p>8. K Vánocům neodmyslitelně patří vánočka. Kdy ji mohli lidé poprvé ochutnat?
a) v období Velkomoravské říše – z této doby pocházejí první nálezy úlomků hliněných forem na pečení vánoček
b) v 16. století – zde se objevují první zmínky o vánočce
c) v průběhu 20. století, kdy se začaly v domácnostech používat elektrické trouby na pečení</p> <p>9. První svátek vánoční připadá na den
a) 24. prosince
b) 25. prosince
c) 26. prosince</p> <p>10. Zlaté prasátko uvidí o Štědrém večeru podle starého zvyku ten, kdo
a) celý rok nejedl maso
b) bude držet celý den půst
c) bude celý den mlčet</p> | <p>11. Tun Čche Lao-žen je „starý vánoční muž“, který naděluje o Vánocích dárky křesťanům v Číně
a) je to nesmysl, v Číně nejsou křesťané
b) je to nesmysl, v Číně se neslaví Vánoce
c) je to pravda</p> <p>12. Šupiny z kapra se dávají při štědro- večerní večeři pod talíř
a) pro ochranu před zlými silami
b) pro štěstí a aby se nás držely pe- níže
c) pro zdraví a dlouhý život</p> <p>13. Podle zvyku se na Štědrý den lije do studené vody roztavený kov a podle odlitku se usuzuje, co koho v příštím roce čeká. Tím kovem je
a) cín
b) olovo
c) měď</p> <p>14. Kapr ke štědrovečerní večeři je poměrně moderním vánočním zvy- kem. Podle původní staročeské tra- dice se ale ke štědrovečerní večeři
a) podávalo vepřové maso
b) podávala pečená husa
c) nepodávalo maso</p> <p>15. Trojici Mikuláš, čert a anděl znají
a) děti v celé Evropě
b) jen české a slovenské děti
c) jen děti v Čechách a na Moravě</p> |
|--|--|--|

Olympiáda v českém jazyce

Dne 8. prosince 2003 proběhlo školní kolo olympiády v českém jazyce. Ze zúčastněných čtyřiceti žáků nejlépe dopadli Andrea Fuksová - 9.C, Martin Pelikán - 9.C, Lukáš Veselý - 9.C, Anna Lišková - 9.C a Veronika Horňasová - 8.C.

Do dalšího kola, které se koná v březnu ve Žďáře nad Sázavou, postupuje **Andrea Fuksová** a **Martin Pelikán**.

Mgr. Marcela Zelenková

Olympiáda v německém jazyce

Dne 13. ledna 2004 se naše žákyně **Anna Lišková** z 9.C a **Katka Chrástová** ze 7.C zúčastnily okresního kola olympiády v německém jazyce. Soutěž měla část písemnou – poslech a následné označení správných odpovědí na základě poslechu a část ústní – krátký pohovor se členy poroty o sobě, svých zálibách a rodině, vyprávění podle obrázku a řešení jazykové situace v dialogu se členem poroty.

Hodnocena byla výslovnost, rozsah slovní zásoby, reakce na otázky a používání mluvnice. Obě dívky byly hodnoceny velmi vysoko, především výslovnost a pohotovost byly hodnoceny kladně. Anička Lišková získala 1. místo v kategorii II A (7.-9. třída) a postupuje do oblastního kola v Jihlavě. Katka Chrástová získala cennou zkušenost a pěkné 11.-12. místo v kategorii I A.

Mgr. Jaroslava Kozárová

Mladý historik

5. února 2004 proběhlo ve Žďáře nad Sázavou okresní kolo soutěže Mladý historik. Za naši školu nás reprezentovali **Pavel Michal** a **Jitka Mazánková** z 9.C a **Jan Rous** ze 7.B. Tématem soutěže byl vývoj měst od Velkomoravské říše po renesanci.

Žáci naší školy si vedli velmi dobře. Krásné 4. místo z celkového počtu 62 soutěžících získal Pavel Michal. Postup do krajského kola mu unikl o jeden bod! Velmi dobré umístění se podařilo i Jitce Mazánkové, která v celkovém pořadí skončila na 17.-18. místě, a Janu Rousovi, který jako jeden z nejmladších soutěžících skončil na 45.-47. místě. Gratulujeme a děkujeme za výbornou reprezentaci školy.

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

Nestává se tak často, abychom na televizní obrazovce viděli někoho, koho dobře známe ze svého okolí. Před několika týdny jsme ale takovou možnost měli. Jednou ze soutěžících ve vědomostní soutěži České televize AZ-kvíz se stala i paní učitelka Pavlína Poláčková. Využili jsme této příležitosti a položili paní učitelce několik otázek.

Jak jste se dostala do televizní soutěže AZ-kvíz a co je pro to třeba udělat?

Do soutěže jsem se přihlásila sama, ale až po dlouhém a opakovaném naléhání rodiny. Cesta do televizního studia není až tak jednoduchá, jak by se mohlo na první pohled zdát, a z hlediska časového horizontu i poměrně dlouhá. Od poslání přihlášky až do natáčení uplynulo třičtvrtě roku.

Takže k účasti v soutěži stačí vyplnit přihlášku?

Samotné zaslání přihlášky ještě nic neznamená, neboť každý musí projít konkurzem. Ten se konal loni jedno podzimní odpoledne a bylo na něj pozváno něco kolem sta zájemců, z nichž

na samotné natáčení po úspěšném zvládnutí konkurzu postoupilo pouze dvacet z nich.

Jak vypadá takový konkurz?

Konkurz probíhal tak, že každý dostal list papíru, kde vyplnil záhlaví (jméno, bydliště...) a pak se snažil si papír zakrýt, aby od něj nemohl nikdo nic opsat (jako ve škole), neboť by tím jeho soused třeba získalo bod navíc a postoupil dál. Odpovídalo se asi na 30 otázek, které šly v rychlém sledu za sebou, takže nebyl čas na žádné dlouhé přemýšlení.

Po ukončení této části přišli dva pracovníci televize, kteří vše hned opravili a přečetli dvacet jmen těch, kteří zůstali, a ostatní odešli.

Kdy probíhalo natáčení?

Po dalších dvou měsících došlo k samotnému natáčení, za dalších čtrnáct dní se předtočený pořad vysílal v televizi.

Byl nějaký rozdíl mezi oběma soutěžemi?

Rozdíl mezi oběma soutěžemi byl značný, zvláště v konečném výsledku.

Jaký má člověk při takové soutěži pocit?

Moje pocity se asi nijak zvlášť nelišily od vašich pocitů, když jste zkoušeni před celou třídou z nějakého předmětu. Asi řada z vás prožívá nepříjemné mrazení kolem žaludku a obavu z toho, jak to dopadne. To trvalo do chvíle, než začala samotná soutěž. Potom už člověk nemá čas na vlastní pocity, ale musí se soustředit na samotný průběh - to znamená sledovat soupe-

CO JE AZ-KVÍZ?

Vědomostní soutěž AZ-kvíz, která se připravuje v brněnském studiu České televize pod vedením režiséra Eugena Sokolovského ml., už svým názvem oznamuje, že vyžaduje od soutěžících co nejširší znalosti. Název koresponduje také s hrací tabulí, na níž jsou otázky skryty pod políčky označenými písmeny abecedy od A do Zet. Soutěž kombinuje tematicky pestré vědomostní otázky se strategickou hrou. Ta spočívá v obsazování polí na hrací tabuli a v jejich propojení do souvislého řetězce, jenž spojí tři strany trojúhelníku.

Dynamická hra pro čtyři soutěžící má dvě kola a finále, které určí vítěze. Ten si může v závěru vylosovat na „bankomatu“ výhru až do výše 15 000 korun, k tomu případně i prémii, a postoupit do dalšího dílu soutěže. Postupuje i druhý finalista. Soutěžící se může zúčastnit nanejvýš pětkrát. Pětinásobný vítěz získává kromě výhry ještě mimořádnou prémii 5000 Kč.

AZ-kvíz je otevřen soutěžícím od 18 let a svým podtitulem „soutěž pro každého“ dává na vědomí, že je určen co nejširšímu okruhu diváků.

Podle internetových stránek
České televize

řovu taktiku, sledovat jeho otázky, přemýšlet, které políčko si sám vezme, a ještě pokud možno dobře odpovédět na svou otázku. To je na tak krátký časový interval docela dost.

Byla mezi soutěžícími rivalita?

Rivalita mezi soupeři je, ale spíše skrytá, protože dospělí dokáží přece jenom své pocity a emoce docela dobře ovládat. Při první soutěži bylo složení účastníků lepší a panovala poměrně uvolněná atmosféra. U druhé bylo znát velké napětí, protože každý si samozřejmě ve skrytu duše přeje nevypadnout v prvním kole, ale postoupit bohužel mohou vždy jen dva soutěžící.

Přihlásíte se po této zkušenosti ještě do nějaké televizní soutěže?

Lidský život je bohatý, plný překvapení, nečekaných událostí a zvratů a nelze v něm nikdy nic s určitostí vyloučit. Ale k tomu, aby se člověk přihlásil do nějaké televizní soutěže, je potřeba velká dávka odvahy, kterou jsem sbírala hodně dlouho a právě teď jsem ji všechnu vyčerpala. V blízké ani vzdálenější budoucnosti se tedy k ničemu podobnému nechystám.

Do televizního studia, jak doufám, přece jenom ještě zavítám se svojí třídou - pokud nám to pan ředitel povolí. Děti se budou moci zúčastnit natáčení jednoho dílu soutěže a prohlédnou si studio, odkud se vysílá Jihomoravský večerník.

Rozhovor připravily Iveta Jurovatá a Lucie Uhlířová, 8.C

BOROVÍČKA V LABYRINTU ČASU

8. část

NÁŠ CESTOVATEL LUMÍR BOROVÍČKA ZKOUMÁ DALŠÍ ZÁHADU

Náš cestovatel se dlouho neozval. Už jsme o něj měli strach a naše redakce chtěla vyslat záchrannou expedici do nitra černého kontinentu - Afriky. Expedice se měla účastnit celá redakční rada časopisu Puclík pod vedením cestovatele Šmejdila. Na poslední chvíli ovšem cestovatel Šmejdil onemocněl zánětem středního ucha, a tak se expedice nemohla uskutečnit.

Stonehenge

Konečně nám přišla dlouho očekávaná zpráva od pana Borovičky. Byl dlouhou dobu úplně jinde, než bychom čekali. Ale začneme popořádku.

Pan Borovička se po dlouhém ozdravném pobytu opět vydal na cestu. V hlubokém pralese narazil na podivný kmen černochů, kteří byli vysocí, měli rovné černé vlasy a modré oči. Jsou potomky nějaké podivné civilizace, která, jak sami říkají, přišla z hvězd. Tedy přesněji řečeno jejich předci přišli z hvězd a jsou s nimi neustále ve spojení.

Borovička se vydal za tímto kmenem a při honbě za pralesním vepřem našel

tajemný labyrint ukrytý ve skále. Při průchodu labyrintem zabloudil. Asi nečetl starořeckou báji o Théseovi a Ariadně. Zde totiž hrdina Théseus v labyrintu použil klubko nitě, kterou přivázal u vchodu labyrintu, a po zabití Mínótaura se po niti opět vrátil na začátek.

Předběžný náčrt labyrintu

Náš cestovatel asi klubko neměl, nebo opravdu báji neznal. Prostě zabloudil. Ovšem všechno zlé je pro něco dobré. Objevil totiž zrcadlovou síň. Úplnou náhodou zjistil, že každé zrcadlo slouží jako průchod (dveře) do nějaké epochy ve vývoji planety Země. Zrcadel bylo celkem devět. K čemu jednotlivé průchody slouží, zjistil Borovička podle runových nápisů, které byly nad každým zrcadlem. Runy (runové písmo) byly velice podobné písmu starých Keltů a to písmo náš cestovatel velice dobře ovládá.

Je velikou záhadou, jak se toto písmo ocitlo právě zde. Není vyloučeno, že se jedná o pozůstatky staré říše Atlantidy, která dříve zasahovala od rovníkové Afriky po severní Evropu a zanechala po sobě památky v podobě kamenných staveb. Nejznámější je anglické Stonehenge.

O jednotlivých průchodech nám podá zprávy sám pan Borovička po zmapování jeskynního labyrintu. Sestaví mapu chodeb a poté se pustí do cest časem. Již se těšíme na další zprávy. Místo jeskyně drží pan Borovička z pochopitelných důvodů v tajnosti.

Mgr. Petr Smékal

Andrea Šikulová
7.C

obraz času

Mým snem je mít doma v pokoji obraz. Ovšem nemyslete si, že je to jen tak obyčejný obraz. Je velmi zvláštní. Pojďte se mnou zabořit se do mých myšlenek a já vám povím, co nikdo jiný neví.

Obraz jsem nazvala obraz času. Dělí se ještě na dvě části – obraz minulosti a obraz budoucnosti. Je veliký přes celou stěnu. I když máme celou stěnu zaplněnou, já ten obraz vidím. A vidím ho jenom já, nikdo jiný. Mnohdy jsem se ptala kamarádek a známých, jestli se jim také ten obraz líbí, ale oni si jen potukali na čelo a řekli, že jsem blázen, že tady žádný obraz není. Ani nevím, jak se k nám ten obraz dostal, snad tehdy, když jsem si ho nejvíc přála.

Malba nemá rámeček. Je malovaná temperovými barvami, je hodně sytá, velmi rozmazaná a jednoduchá, zvládlo by ji nakreslit i pětileté dítě. Pozadí obrazu je bílé, dá se říct, že vypadá jako fotografie. Na dotek je obraz velmi hladký.

Na obrazu jsou dva velké kruhy. Každý představuje něco jiného. Oba kruhy jsou stínované. Kruh vlevo je žlutý, přechází v oranžovou až v červenou. Zkrátka má ohnivé barvy. Barvy jsou rozpité. V prvním největším kruhu je další kruh, o něco menší a v tom menším je další, v něm další a další.

Tenhle kruh se nazývá kruh minulosti. Když se na obraz zadívám, můžu se dostat do kteréhokoliv roku, měsíce a dne. Mohu se například podívat do roku, kdy jsem ještě nežila. Můžu vidět, jak lidé žili za první světové války. Mohla bych se dostat k Marii Terezii. A blízké, co mi v rodině umřeli, bych mohla znovu spatřit. A jak to funguje? Musím se strašně na ten kruh soustředit, nic kolem nesmí existovat. Až uvidím, že se kruhy otáčí, myšlenkami řeknu, v jakém dnu, roce a měsíci bych chtěla být. No a když se chci vrátit, jednoduše se myšlenkami vrátím domů ke svému stolíku. Pomocí něj bych také mohla vše, co se stalo, napravit. Kdybych třeba zkazila písenu, mohla bych se do toho dne vrátit a opravit ji. Také bych si mohla zopakovat některé hezké chvílky ve svém životě. Minulé Vánoce nebo letošní dovolenou.

Druhý kruh je kruh budoucna. Asi už bude jasné, k čemu slouží. Má odstíny modré, od nejsvětější po nejtmavší, až fialové. Kolem středu kruhu jsou barvy hodně světlé, čím více se blíží ke krajům, tím jsou tmavší. Stejně jako první kruh se skládá z více kruhů.

Pomocí něj se můžu podívat, jak budu vypadat za dvacet let, nebo co se stane, když někde nepřijdu nebo něco udělám. Když třeba nebudu vědět, jestli mám kamarádce koupit zelené triko, podívám se do kruhu a uvidím, že jinde uvidím hezčí a modré. Nebo že jí bude malé a nebude se jí líbit. To všechno tenhle kruh umí. Také se můžu podívat, jak bude svět vypadat za 280 let.

Celý obraz je bez chyby. Jen jedna chyba by se tady snad našla - je to chyba, která se nedá napravit. Není to skutečnost, je to jen pouhý sen, který jsem si vymyslela. Ach jo, určitě by takový obraz mnohým lidem usnadnil a zpříjemnil život, konečně by se lidé na ten svět tak nemračili! Jenomže o takovém obrazu si můžeme nechat jenom zdát.

HUMANITAS-CZ

V pátek 6. února 2004 navštívila naši školu společnost Humanitas – cz, jejíž členové připravili program zaměřený na africkou kulturu. Vystoupení se postupně zúčastnily všechny třídy školy. I když se obsah programu pro různé ročníky částečně měnil, všichni měli možnost seznámit se prostřednictvím dokumentárního filmu s Jihoafrickou republikou. Viděli jsme obrovské rozdíly mezi bohatými a moderními africkými městy na jedné straně a primitivní úrovní života domorodého obyvatelstva na venkově na straně druhé.

Po zhlédnutí filmu následovala krátká beseda se členy společnosti Humanitas – cz, při které jsme se dověděli další informace o životě a kultuře Jihoafrické republiky. Následující část celého programu byla poněkud hlučnější – zahrnovala v sobě výuku hry na bubny, nácvik africké písně a na závěr také pokus o tradiční africký tanec. Kdo měl chuť a zájem, mohl si pod vedením rodilých Afričanů sám vyzkoušet hru na bubny.

Závěr pořadu patřil tanečnímu vystoupení učitelů naší školy. Aby byl jejich umělecký výkon ještě přesvědčivější, zapůjčili jim členové společnosti Humanitas – cz nezbytné doplňky afrického oděvu.

Pak už se za zvuku bubnů a zpěvu nacvičené písně Manumuna pod vedením černošského instruktora rozpoutal divoký tanec. Paní učitelky i pan učitel Jurek prokázali, že jim africká kultura není cizí, a za svůj výkon sklidili bouřlivý potlesk všech přítomných.

Malíček

Malý mezi obry. Slabý mezi siláky. Palec všechno drží. Ukazováček ukazuje. Prostředníček s ukazováčkem a palcem drží pero. Prsteníček nosí prstýnky. Ale malíček, co dělá důležitého? Při práci sice pomáhá, ale je jenom poslední v řadě. A právě to je jeho úloha. Nejslabší a nejmenší, ale přesto neopustil svoje přátele. Stojí vedle nich a pomáhá jim. Jeden není nic. Dva jsou jako jeden. Tři jsou malá parta. Čtyři už něco zvládnou. Ale teprve v pěti se z prstů stává ruka.

Jan Slezák

Pět prstů

Celý týden jsem si nechávala na to, abych zjistila, který prst používám nejvíce. Všimla jsem si, že všechny prsty používám skoro stejně. Kdybych měla mobil, asi bych používala nejvíc palec. Tak jsem si snažila uvědomit, bez kterého prstu bych se byla schopná obejít. Bez žádného. Všechny jsou hodně potřeba.

Palcem přidržuji a mačkám tlačítka, případně mezerník. Palcem se taky dává pod žebro a to velmi bolí. Ukazováček s prostředníčkem jsou velice podobní jak v používání, tak i ve vzhledu (až na to, že prostředníček je nejdelší prst). Prsteníček a malíček - zbývající prsty. Malíček se nám často hodí na „vyštrachávání“ věcíček ze skulinek a prsteníček bývá nejvíce ozdobený.

Prsty jsou jiné a přitom tak stejné! Nepodobají se sobě otisky, ale mají podobný tvar.

Nedovedu si člověka představit bez prstů. Je dobře, že je máme, měli bychom si jich vážit a pečovat o ně.

Anna Lišková

Palec

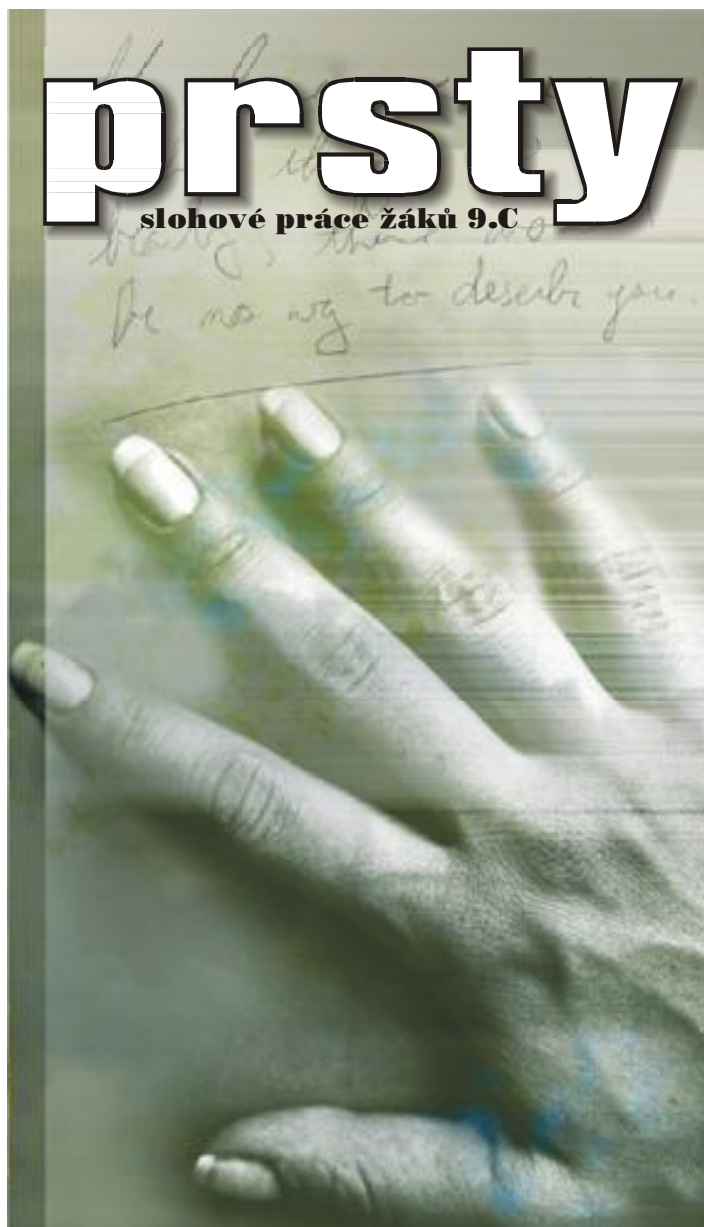
Palec. Vybrala jsem si ho proto, že je jiný než ostatní prsty. Je malý a v mém případě taky trochu křivý. Díky němu můžu držet tašku, knížku..., prostě (skoro) cokoli. V dnešní době je taky nepostradatelný při psaní SMSek. Nedokážu si představit, jak dlouho bych jednu SMSku „klofala“ například malíčkem. Nevím, co bych o něm měla ještě říci. Možná bych mu mohla slíbit, že už mu nikdy neokoušu nehet.

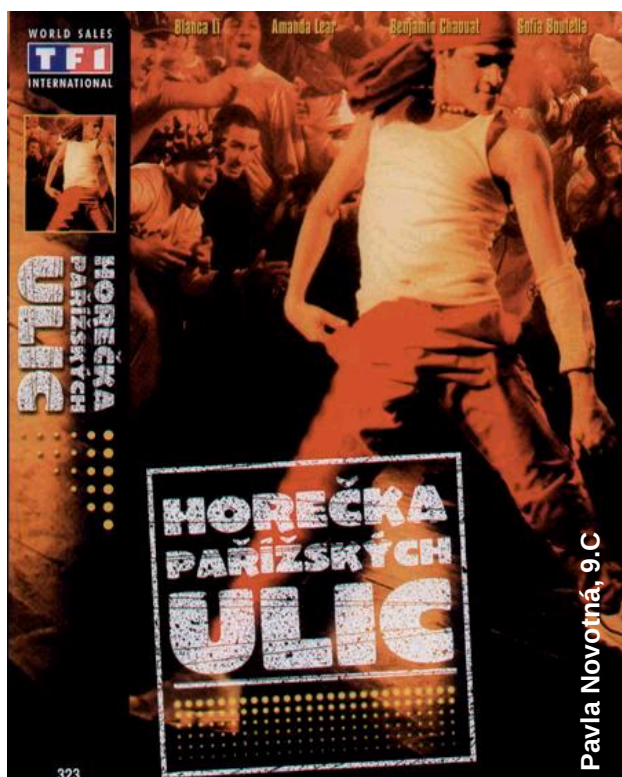
Kateřina Hájková

Malíček

Prst, který jsem se právě teď rozhodl popisovat, se nazývá můj levý malíček a leží na levé ruce. Každý malíček je originál a ten můj není výjimkou. Má tři články, jeden nehet, spoustu kůže a rýhy v ní se ani nedají spočítat. Malíček, to je prst, který skoro vůbec nic nedělá, a ještě k tomu na levé ruce, to musí být pořádný flákač. Ale není to pravda. Malíček zvládá spoustu věcí. Dokáže ťukat do stolu, hrát na různé hudební nástroje a mnoho dalšího. Funkci každého prstu si nejvíce uvědomíme, když o něj přijdeme.

Vojtěch Pálka

FILM FILM FILM FILM FILM

Líbí se ti break? Tak neváhej a hned, jak budeš mít přístup do videopůjčovny, půjč si film **HOREČKA PAŘÍŽSKÝCH ULIC**.

Tento film vypráví o přibližně osmnáctiletých klucích a holkách, které zaujal tanec BREAK. David - mladík z velmi bohatého domu, kde žije pouze se svou matkou, si založil taneční skupinu UCB. Každý den pilně trénují, jelikož se v New Yorku chystá soutěž breakařů. A v klubu je konkurz, který vybere jednu taneční skupinu, která bude reprezentovat toto město. UCB budou na konkurzu proti jedné skupině, kteří si říkají LD. Obě taneční skupiny velmi trénují, ale David je do tancování tolik zahleděný, že se objevují jeho spory s matkou.

Jednoho dne, kdy si do domu přivede svou taneční skupinu, je ráno objeví Davidova matka a udělá přede všemi děsivou scénu. David se roz-

hodne odejít z domu. Mezitím bydlí u svého kamaráda. Matka ale nevydrží a vydá se svého syna hledat. Dostane se do prostorů, kde UCB trénují, a když svého syna najde, zjistí, že on na ni nemá ani pomyšlení a že momentálně nemá v plánu být jejím synem. Když odjíždí z prostorů, potká DJ z LD, ten jí doprovodí a domluví si s ní schůzku. Davidova matka se na schůzku chce pořádně připravit, jelikož muž, se kterým se seznámila, jí na večer pozval do klubu, kde by mohla najít svého syna. Rozhodne se obléknout jako mladistvá a vyráží na domluvenou schůzku.

HOREČKA PAŘÍŽSKÝCH ULIC

V klubu se s Davidem potká, ale ten ji tzv. odpálkuje a hledí si svého tance. S DJ taneční skupiny LD se začíná pořádně seznamovat. Když dojdou k ní do domu, on objeví její království - má totiž videokazety s perfektními tanečními kroky, které by mohly pomoci LD k vítězství. Taneční skupina LD se rozhodne nakonec podívat na videokazety a společně s Davidovou matkou vše pečlivě natrénují.

David a UCB se také pořádně připravují na konkurz. Když přijde den D, tak David nemá tušení, že jeho matka začala tancovat a že se s ní střetne. David ze sebe vyklepe všechnu trému a vystoupení UCB dopadne náramně dobře. Ale nelze přehlédnout velkou námahu LD, kteří zabodují stejně jako UCB. A co na to porota? Je rozhodnuto, že každý člen z obou skupin zatančí sólově. Když dojde na střetnutí Davida a jeho matky, jejich tancování je až nadnormální. Konečným tancem se spolu usmíří a tímto HAPPY ENDEM vše skončí.

Sice se v tomto filmu nedozvíme, kdo vyhrál konkurz, ale postřehneme, jaké úsilí se musí dát do tancování. Tento film jsem zhlédla několikrát a velmi se mi líbil. Doporučuji ho všem, kteří mají rádi dobrou muziku a dobré tancování. Myslím si, že i když budete jenom sledovat jejich taneční kroky, přeběhnou vám v hlavě tyto věty: „Tak to je dost dobrý. To bych chtěl umět. Tak to je teda masér.“ Mně osobně tyto věty probíhaly hlavou celý film. Na film se nepodíváte v kině, ale naleznete ho ve videopůjčovně. Všem ho moc doporučuji.

FILM FILM FILM FILM FILM FILM FILM FILM FILM FILM FILM FILM

Děvčata a kluci!

I když to tak venku zatím nevypadá, už se všichni těšíme na jaro, až se všechno znovu zazelená a rozkvetne, venku bude sluníčko a teplo, sníh roztaje, znovu se ozvou ptáci... Protože však do skutečného jara ještě pár týdnů zbývá, rozhodli jsme se, že bychom si to čekání mohli ukrátit nějakou hezkou **JARNÍ SOUTĚŽÍ**. Tentokrát se opět zaměříme na vaše básnické schopnosti, protože soutěž se jmenuje

Zapojit se může každý, kdo redakci časopisu doručí **do 12. března 2004** svoji vlastní básničku, která bude mít jarní námět. Nezapomeňte uvést svoje jméno a třídu. Znovu zdůrazňujeme, že musí jít o vlastní básničku, nelze ji tedy někde opsat. Jistě nemusíme říkat, že ty nejlepší rýmovánky otiskneme a odměníme nějakou hezkou cenou.

ROČNÍ OBDOBÍ

JIŘÍ DĚDEČEK

CO SE MĚ NAZLOBÍ
ČTVERO ROČNÍCH OBDOBÍ:
JARO, LÉTO, PODZIM, ZIMA -
KAŠEL, RÝMA, KAŠEL, RÝMA...

POČASÍ, POČASÍ,
KAŠEL S RÝMOU ZÁPASÍ:
PODZIM, ZIMA, JARO, LÉTO -
VYPOTÍM SE, NO A JE TO!

ZÁBAVNÉ UČENÍ NA 1. STUPNI

ANEB CO JSME ZAŽILI V 1. POLOLETÍ

Každoročně po zahájení nového školního roku a získání prvních vědomostí se na naší škole chystají tradiční i nové akce pro nejmenší školáky. Tak tomu bylo i v 1. pololetí školního roku 2003-2004.

Koncem září se ve správný okamžik vznášel ve větru roj třepetavých draků. Probíhala totiž soutěž rodinných týmů **Václavská drakiáda**. Po skončení akce všem chutnaly opečené buřtíky. Starší děti vyměnily hry na louce za jízdu podle předpisů na **dopravním hřišti** ve Žďáře nad Sázavou.

Pro žáky 5. ročníků je již tradicí sledování hvězdné oblohy v brněnském **planetáriu** a návštěva Moravského zemského muzea.

V listopadu všechny děti se zatajeným dechem sledovaly ukázky **historického šermu** a se zvědavostí si ohmaty středověké zbraně. Se stejným nadšením sledují každý měsíc **divadelní představení** v Městském divadle ve Žďáře nad Sázavou.

Když nastal předvánoční adventní čas, zapojily se děti do sbírek na adventní koncerty. O svátku sv. Barbory prožily děti 1. stupně báječné tvůrčí **Drátování s Barborou**, spojené s povídáním o sv. Barboře. Domů si odnášely kouzelné vánoční ozdoby z drátků a korálků.

Pojď si zahrát na školu pomáhali novým malým kamarádům se zpíváním, stavěním, s písmenky i obrázky. Rodiče si tak mohli povídat s vyučujícími a sledovat své děti při prvních hrách ve škole.

Všichni společně se těšíme na další čtyři odpolední setkání s budoucími prvňáčky, které ještě plánujeme v následujících měsících.

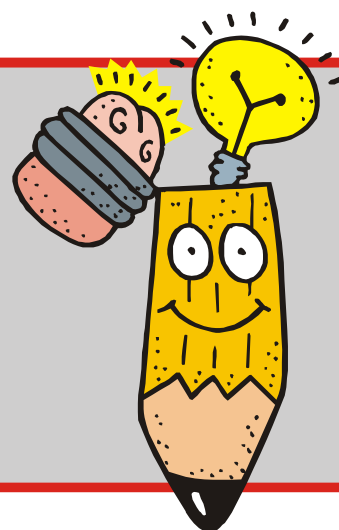

V závěru kalendářního roku se všem líbila **filmová pohádka** v místním kině. Velký úspěch měla Pucličkova **vánoční diskotéka**, kterou uspořádal školní časopis pro mladší žáky. Soutěžilo se, tancovalo a kreslilo v duchu Vánoc.

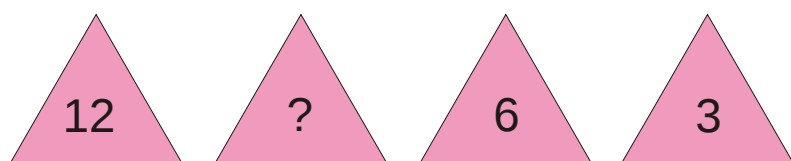
V lednu jsou už i z prvňáčků samostatní školáci, kteří už toho mnoho zvládnou. Vše předvedli při **Dnech otevřených dveří** budoucím školákům, rodičům a ostatní veřejnosti. Při odpolední akci

PaedDr. Miroslava Kotovicová

Matematické bádanky

připravila Anna Kuběnová, 8.C

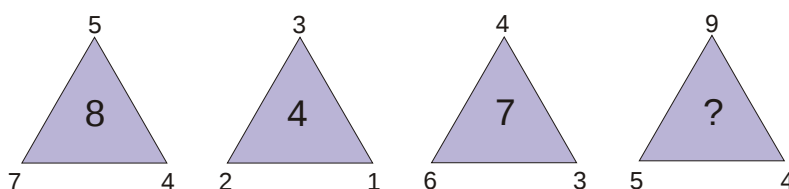

1. Které číslo chybí v řadě trojúhelníků?

2. Co je třeba doplnit do číselné řady?

?	128	64	32	16	8	4
---	-----	----	----	----	---	---

3. Čím nahradit otazník v posledním trojúhelníku?

4. Které číslo do čtverce nepatří?

16	24	14	44
28	52	48	8
40	4	64	36
12	32	56	20

5. Které číslo doplníte do kroužku, aby šlo pomocí něj všechna čísla beze zbytku dělit?

18	?	9
6		12
15		24

Pokud chcete získat od redakce odměnu, pošlete jí správné řešení do **27. února 2004**. Nezapomeňte uvést své jméno a třídu.

Poprvé jsem se setkal s počítačem u nás doma. Nevěděl jsem, co to je. Zatím jsem nic neuměl. Pak jsem se učil, že už na počítači umím pracovat. Umím se dostat na internet, stahovat stránky a vytvářet adresy. Počítač mi pomáhá poznávat jiné státy a okolí, přírodu, vesmír a jiné planety a také jiné věci. Počítač bych využíval v budoucnosti na nové vynálezy, technologie a zajímavosti o našem světě. Byl by to dobrý přístroj v budoucnosti.

Jindřich Mach

S naším počítačem jsem se poprvé setkala v pěti letech. Táta přinesl velkou krabici a z ní se

vyklubal počítač! Neznala jsem ho, ani jsem ho nikdy předtím neviděla. Prostě jsem si myslela, že je to běžová televize (televizi už jsem znala). Můj tenkrát dvouletý bráška si pravděpodobně myslel totéž. Já jsem se pro objasnění zeptala: „My potřebujeme novou televizi?“

Čím jsem byla starší, tím víc jsem byla přesvědčená, že ta úžasná „běžová“ televize je skvělý vynález. Objevila jsem nové hry a naučila se na počítači malovat. Letos chodím do informatiky. Učíme se zajímavé věci na internetu. Doma na našem počítači internet nemáme, a tak si to v informatice nahrazuji.

Počítač mi přináší dobré věci. První je, že na něm můžu psát. Opisuji knížky, které se mi líbí. Navíc to potřebuji k zapamatování umístění písmen na klávesnici, protože uvažuji o povolání spisovatelky. Druhá je, že mám na počítači anglickou hru, se kterou si procvičuji angličtinu. Třetí věc je, že na počítači můžu poslouchat pěkné písničky a přitom malovat jakýkoli obrázek. To mě vždycky hodně uklidňuje. V budoucnosti bych chtěla počítač využít právě psaním knih. Chybu totiž můžu vždy opravit. Stačí to potom už jenom vytisknout a je to.

Martina Pejchlová

S počítačem jsem se poprvé setkal v 1. třídě. Tehdy jsem o něm ještě moc nevěděl. Myslel jsem si, že je to jen nějaká svítící krabice. Dnes toho o počítači vím mnohem víc. Umím používat Word a začínám poznávat internet. Proto jsem se také přihlásil do informatiky. V ní se učíme internet používat. Na počítači vidím spoustu dobrých věcí. Ta nejlepší je to, že na něj mohu ukládat data a že

má hodně velkou paměť. V budoucnu chci být programátor, takže se mi počítač bude hodit. Také rád hraji počítačové hry. Nejraději mám dobrodružné hry a arkády.

Jan Tuček

Já jsem se setkal s počítačem v útlém věku, jestli si dobře vzpomínám, tak to bylo u mé sestřenice. S počítačem jsem ještě nic neuměl. Proto jsem kvůli svému věku hrál jen nejlehčí hry. Teď už umím odeslat elektronickou pohlednici, vyhledávat autobusové spoje i zábavné internetové adresy. Bohužel nemám počítač doma. Přináší mi komunikaci s okolním světem, hlavně internet. Mohu na

něm vyhledávat informace. Chtěl bych být policistou. Tam se bohužel moc počítač nepoužívá. Ve starším věku budu mít určitě nový a dobrý počítač. S počítačem se setkávám jen v informatice. U policie ho mohu použít k vyhledávání zločinců.

Ondřej Kašpárek

Už si nepamatuji, kdy jsem se poprvé setkala s počítačem. Víím, že můj táta chodil na kroužky práce s počítačem a já jsem tam chodila s ním. Na počítači umím: jít na internet, zapnout nejrůznější hry a docela umím psát na klávesnici.

Co mi přináší dobrého? No, můžu hrát nejrůznější hry. Moje nejoblíbenější hra jsou Bulánci. Píšu si svůj vlastní román, mám už pět stránek. Ráda chodím na internet a stahuji si různé stránky. V budoucnosti bych mohla přes počítač zapnout třeba pračku nebo mikrovlnku.

Jana Poulová

Nevzpomínám si, kdy jsem se s ním poprvé setkal, ale víím, že asi od mých sedmi let byl u mě v pokoji. Obvykle jsem na něm hrál jen hry. Postupem času jsem se ho naučil ovládat. Naučil jsem se na něm psát e-maily, tvořit referáty do školy, tisknout, stahovat z internetu a vytvářet obrázky. Někdy mi zažene nuda, ale hlavně mi jde o to, abych se dorozuměl s tátou. Při jeho povolání je to dost důležité, protože pobývá často v zahraničí. V budoucnu budu počítač určitě využívat.

Ondřej Jaroš

--- SLOHOVÉ PRÁCE 5.C --- SLOHOVÉ PRÁCE 5.C --- SLOHOVÉ PRÁCE 5.C ---

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 25 – únor 2004

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková
Pavel Michal, Jan Svoboda, Ivana Mašterová, Pavla Novotná
Gabriela Buchtová, Anna Kuběnová, Iveta Jurovátá, Lucie Uhlířová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 25 vyšlo 17. února 2004 v nákladu 35 výtisků